

89

festinare debent. & non uacat. qd n̄ ad flumina s̄ ad fontes dixit aquarū. qd aliquando illa siccari s̄ s̄
 li uigē manat. s̄ns ḡ xp̄ ē semp̄ irriguis. de quo p̄cedunt om̄a fluenta grārū d̄ d̄ bue ḡ fonte festi
 nandū est. in quo nr̄m desideriū plena iuueniat sicutetate. De quo ad bue sequit̄. Struit anima mea
 ad dñm fonte uiuum. quantū c̄t illud desideriū quo dñi uidere cupiebat. exaggerando indicat dicens. Si
 tuuit anima mea. S̄ t̄ enī uocat ingens & feruerentissimū desideriū quando uenā & apparebo ante facie dñi.
 tu inquit uidere dñi & quando ad eū uenā q̄ndo p̄sentabοl ante facie c̄t t̄ inq̄ cū ad iudiciū ueniens.
 electos suos a forma humana transuertit ad contemplā clariorē diuinę maiestatis. fuit̄ in lacrime
 meę panis die ac nocte. Dū inquit expecto dū sustineo. psalcor hoc ē con dilector. desiderio meo die. ac nocte.
 id uigilans & maduersis. lacrimeę meę enī quē elei desiderio fundunt̄ lānes. id ab quidā s̄t animę & m̄ti
 reſectio cū d̄ m̄ cotidie ubi ē d̄s tuus. h̄ec uox p̄secutorū est uisibilia tantū cogitamū. utrā alia n̄ credemū
 iebant enī cū sc̄is martyrib̄ insultarent ubi ē d̄s tuus. h̄ec recordat̄ s̄u & effudi m̄me animā meā. hoc ē
 pleno desiderio sine qua me supplicatione deplorauit. & uita mentalis sūnū ab exteriorib̄ memet ipsū colle
 git. & in insilio in locū tabernaculū ad mirabilis usq̄ ad domū dei. Tabernaculū p̄soni ē ecclā in qua s̄t quasi
 iuua hospitantes. & ad paup̄iā rendentes. transitorię demorant̄ quā tabernaculū admirabile. c̄t q̄ d̄ mirabit
 ē uis̄c̄l̄ quos ipse misericordia. hoc est uirabilis admirabilis reddit̄. Tūtūcūt̄ ḡ electi ad locū tabernaculū. s̄
 n̄ ibi remanent̄. transeunt̄ usq̄ ad domū dei. illā uidebet firmā & stabile sup̄nā h̄eret̄ ubi erit certa & se
 cura s̄c̄rū mansio. De hoc ē admirabili tabernaculo hoc ē ecclā transiū ad domū. qualit̄ aut̄ illuc transiū
 dūs̄t̄ ostendit subdolus. Innoce exultationis & confessionis. Exultatio cassiodorū p̄met ad psalmodiā quelā in ecclā
 cant̄. Confessio ū peccatorū humile recordationē p̄q̄z duo transiū ad loco tabernaculi admirabilis. usq̄
 ad domū dei. Sequit̄. & diffinit̄ quid sit uox exultationis. & confessionis. id son̄ epulans his enī epulis. hoc ē
 psalmodia & confessione p̄set̄ anima fidelis. dū ut dñm semp̄ laudat ut dū sua peccata ēfret̄ & arguit̄. Lorē
 erā uox exultationis & confessionis intelligi. quedā interior dulcedo uerolligibilis s̄ni m̄mēto memoria sci
 liet̄ p̄mōrū celestū quasi enī quidā san̄ sit in corde hominis cū respectu sup̄na grā cogitare. incipit q̄na
 illa sunt bona quē seruant̄ electis. quē oculus r̄mūt̄ nec auris au diuit̄ quo se delectat̄ cognit̄ omnia
 caduca temporalia. & ad eterna desideranda imp̄t̄. & his epulis p̄set̄. s̄ ad huc q̄ q̄t̄ desiderat̄ differt̄.
 q̄ d̄ ubi ē d̄s tuus. ubi s̄t illa p̄mua quē te perp̄tere posse confidit̄. Necesse ē ut tristis unde sequit̄. Quare
 tristis es anima mea. & quare coribas me. Loquit̄ ḡ hic filius chorei. sc̄s aliquis ad animā suā dic̄. O anima
 ecce tā uoce exultationis & confessionis in corde p̄ copisti. ecce tā suauitate illā gaudiorū ecclātū quā uis imp̄t̄
 sp̄ fidei galat̄. q̄t̄ ḡ tristis & q̄t̄ me conurbas. cū d̄t̄ ubi ē d̄s tuus. & quasi anima respondet̄. iuico
 tristis. & te conurbo quā mundū q̄t̄ desiderium dax. Non ubi s̄t ibi ē illud ad q̄t̄ iusta s̄t nondū de illo forme
 libo quā seruo. Ad hoc aduersarius uigilat & in laqueos parat̄. & adhuc audet salutare remediū. Ostreb̄ illi
 ist̄ laudabo illū & securę ḡt̄ agā. Cui ū constat̄ ostendit̄. cū subdet̄ salutare uult̄ mei d̄s m̄s. Salutare q̄p̄
 ualeat̄ m̄i xp̄ dñs est de quo p̄hieremā dictū est sp̄ oris nr̄m xp̄ dñs cap̄t̄ est. iniquitatib̄ nr̄m. In hoc ḡ
 spectare. huc ēfueri debent̄ ame. ipso anima mea conurbata ē. Ostendit̄ conclusionē humana fragilitatis. q̄m
 nobis ipsi habemus uite turbem̄. Ondere enī carnis mens de p̄ssa. non potest uisua tranquillitate ad me
 ipsū. id contra me ipsū conurbata ē. anima mea in soli imp̄to illā perturbatione. q̄ quid nob̄ agendū ē dū
 sic ad nos ipsos turbam̄. Sequit̄. P̄terea memor ero nū de terra iordanis & hermoni amonite modico. Iordanis
 fluvius est. in quo dñs baptizat̄ est. nr̄m p̄petrat̄ aut̄ descentio corū. Cū ḡ carnis fragilitate turbam̄. memoris
 c̄ dñm xp̄ qui se p̄pet̄ nos humiliauit descendens ad terram & nos ipsos sup̄ponit̄ manu c̄l̄ humiliare. hoc aut̄
 te recte facit̄ si diabolū & om̄ia ei at anathemazam̄. Unde sequit̄. & hermoni amonite modico. hermon
 hermoni mons ē modicus trans iordanē. sicut inde ueronomio legit̄. Interpretat̄ aut̄ anathema. haq̄ memoris
 c̄ debet̄ dñm humiliando & anathemazando hoc ē d̄p̄nando & exerciendo mala quē gessimus. ut nob̄ ipsis